

РЕШЕНИЕ

№ 1400

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-7 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г. Коюмджиева

при участието на секретаря Йоана П. Петрова
като разгледа докладваното от Г. Коюмджиева Гражданско дело № 20211100114515 по описа за 2021 година

Предмет на делото е иск с правно основание чл.135, ал.1 ЗЗД, вр. чл.135 ал.2 ЗЗД .

По изложените в исковата молба обстоятелства „К. БГ“ АД ЕИК *****, чрез пълномощника адв.Д. А. е предявило против В. Б. Р., В. В. Р. и С. Ш. Р., иск с правно основание чл.135, ал.1 ЗЗД за обявяване за относително недействителен спрямо ищеца сключеният между ответниците договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на ползване, обективиран в Нотариален акт № 163, том I, рег. № 1900, нот. дело № 141 от 2021 г. на нотариус В. В., № 268 в НК, район на действие СРС, по силата на който В. Б. Р. и С. Ш. Р. са прехвърлили на В. В. Р. своя собствен недвижим имот: АПАРТАМЕНТ № 35, находящ се на 8 етаж в жилищна сграда блок *****, в квартала "Борово", ж.к. "Красно село" в гр. София, състоящ се от две стаи, дневна, трапезария, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 120,02 кв. м. при съсед: север - двор, запад - коридор и стълбище, юг - коридор и стълбище, изток - двор, заедно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 35 с площ 5,58 кв.м. при съсед: север - двор, запад - мазе № 38, юг - мазе № 36 и коридор, изток - общо помещение, заедно с 1.671 % идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху държавно място от 153,88 кв. м. Претендира направените по делото разноси.

В исковата молба се твърди, че с изпълнителен лист издаден на 12.01.2010г. от Районен съд Ловеч на основание Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 14/2010 г. на РС Ловеч, ответникът В. Б. Р., е осъден солидарно с „В.“ ООД, ЕИК ***** да заплатят на „А.Б. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“, с правопреемник: „Ю.Б.“ АД, следните суми: 693 015,37

евро главница, 17 691,96 евро лихва за редовна главница, 10 432, 40 евро лихва за просрочена главница, 120 евро такса за обслужване, 676,19 евро такса за обслужване на кредита, 37,20 лв. разноски за нотариална покана, заедно със законната лихва върху главницата от 08.01.2010 г. до изплащане на задължението и 42 810,63 лв. съдебни разноски. Въз основа на Изпълнителния лист е образувано изпълнително дело № 20107650400163 по описа на ЧСИ Г. И. е район на действие ОС - Стара Загора. На длъжника В. Б. Р. е връчена покана за доброволно изпълнение на 24.03.2010 г. Твърди се, че на 05.05.2010 г. е наложена и възбрана върху ½ ид. част от процесния недвижим имот, собственост на ответника В. Р.. Изпълнителното производство било прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК на 24.01.2021 г., като на гърба на изпълнителния лист е отбелязана и датата на последното валидно изпълнително действие - 02.11.2018 г. Наведен е довод, че с Договор за цесия от 27.03.2020г. вземането по изпълнителен лист издаден по ч.гр.д. № 14/2010 г. на РС Ловеч е прехвърлено от „Ю.Б.” АД, на ищцовото дружество „К. БГ” АД. Сочи се, че за събиране на задължението въз основа на същия изпълнителен лист е образувано изп. дело № 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ. Твърди се, че длъжникът В. Б. Р. е уведомен за цесията, както и за образуваното изпълнително производство. Ищцовото дружество поддържа, че прехвърлянето на имота, обективизирано в Нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на ползване № 163, том I, рег. № 1900, дело № 141 от 2021 г. на Нотариус В. В., е извършено от ответниците с цел да се увреди ищеца и да се затрудни удовлетворяването му като кредитор. Съобразно изложеното моли съда да постанови решение, с което искът да бъде уважен.

Ответниците В. Б. Р., В. В. Р. и С. Ш. Р., чрез пълномощника си адв.Г. Г. са депозирали отговори на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК, в който оспорват предвения иск като недобопустим и неоснователен с иденчини възражения. В трите отговора е наведено идентично възражение за недопустимост на исковата претенция по отношение на ответника С. Ш. Р.. Наведен е довод, че по отношение съпругата недлъжник предявения иск е лишен от правен интерес, съответно е недопустим. Позовават се на тълкувателните разяснения по т.1 от ТР № 5/2015г. по тълк. дело №5/2014г. на ОСГТК на ВКС. Оспорват предявения иск като неоснователен и недоказан. Ответниците поддържат, че в случая не е налице увреждане на интересите на кредитора. При условията на евентуалност, навеждат възражение, че вземането на банката спрямо ответника В. Б. Р. е погасено по давност.

С влязло в сила определение № 9995 от 11.10.2022г. производството по гр. д. № 14515/2021г. по описа на СГС, ГО, I-7 състав, *е прекратено в частта*, в която „К. БГ“ АД е предявило иск с правно основание чл.135, ал.1 ЗЗД против С. Ш. Р. по чл.135 ЗЗД за обявяване за относително недействителен спрямо ищеца на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на ползване, обективизиран в Нотариален акт № 163, том I, рег. № 1900, нот. дело № 141 от 2021 г. на нотариус В. В., рег.№ 268 в НК.

В открито с.з. ищцовото дружество не се представлява, депозира писмено поддържа, в което поддържа предявения иск.

В о.с.з ответниците В. Б. Р., В. В. Р. чрез пълномощника си адв.Г. Г. оспорват предявения иск с правно основание чл.135 от ЗЗД. Представят списък на разноски по чл.80 от ЗЗД за всеки от ответниците.

Софийски градски съд, ГО, I -7 състав, на основание чл.12 ГПК и чл. 235 ГПК, като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

от фактическа страна:

По делото е приет изпълнителен лист издаден на 12.01.2010г. от Районен съд Ловеч на основание Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 14/2010 г. на РС Ловеч, с който ответникът В. Б. Р., е осъден солидарно с „В.“ ООД, ЕИК ***** представлявано от управителя В. Б. Р. и длъжникът И.А.П. да заплатят на „А.Б. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КТЧ, следните суми: 693 015,37 евро главница, 17 691,96 евро лихва за редовна главница, 10 432, 40 евро лихва за просрочена главница, 120 евро такса за обслужване, 676,19 евро такса за обслужване на кредита, 37,20 лв. разноски за нотариална покана, заедно със законната лихва върху главницата от 08.01.2010 г. до изплащане на задължението и 42 810,63 лв. съдебни разноски. /л.5 от делото/

Приета е Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК издадена по ч.гр.д. № 14/2010г. на РС Ловеч, с която на основание документ по смисъла на чл.417, т.2 ГПК - извлечение от сметка по Договор за кредит №812 от 15.08. 2008г. и Анекс №1 /30.03.2009г., е разпоредено длъжниците В. Б. Р., „В.“ ООД, ЕИК ***** и И.А.П. да заплатят солидарно на „А.Б. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КТЧ следните суми: 693 015,37 евро главница, 17 691,96 евро лихва за редовна главница, 10 432, 40 евро лихва за просрочена главница, 120 евро такса за обслужване, 676,19 евро такса за обслужване на кредита, 37,20 лв. разноски за нотариална покана, заедно със законната лихва върху главницата от 08.01.2010 г. до изплащане на задължението и 42 810,63 лв. съдебни разноски./л.6 от делото/

Не се спори, че „Ю.Б.“ АД е универсален правоприемник на „А.Б. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КТЧ, като това се установява и от служебна справка по реда на чл.23, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ.

Въз основа на Изпълнителния лист от 12.01.2010г. издаден по 12.01.2010г. по молба на вискателя „Ю.Б.“ АД е образувано изпълнително дело № 20107650400163 по описа на ЧСИ Г. И. е район на действие ОС - Стара Загора.

Видно от отбелязването на гърба на изпълнителния лист изпълнителното

производство по изп. д. № 20107650400163 по описа на ЧСИ Г. И.

е прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК на 24.01.2021 г., като е посочена датата на последното валидно изпълнително действие - 02.11.2018 г. На гърба на изпълнителния лист са отразени извършените в хода на изпълнението погашения на вземането, последното от които на 09.01.2019г., в размер на 298 511,13лв. изплатени на вискателя./л.5 – гръб/

От приетия неоспорен Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ с нотариална заверка на подписите рег.№907/ 27.03.2021г. на помощник отариус Н.К., се установява, че на 27.03.2020г. „Ю.Б.” АД, на ищцовото „К. БГ” АД /с предходно наименование „С.Г.Г.“/, закупило от банката цедент „обезпечен портфейл“ – вземания по договори за кредит изброени в приложение №1, обезпечени с ипотека върху недвижим имот и „необезпечен портфейл“ – вземания по договори за кредит по Приложение №2. /л.8 – л.11 от делото/ В клаузата на т.3.4.2. от договора за цесия страните уговорили, че на датата на влизане на договора в сила ще подпишат протокол за приключване, в който да потвърдят, че правния ефект на прехвърлянето е настъпил. В клаузата на т.3.5. от договора за цесия продавачът упълномощил купувача да действа като негов представител при уведомяване на длъжниците по прехвърлените вземания.

Видно от приетия Протокол за приключване от 03.04.2020г. с нотариална заверка на подписите рег.№ 964/ 03.04.2021г. на помощник отариус Н.К., цедентът „Ю.Б.” АД, и цесионерът „С.Г.Г.“ ЕАД потвърдили, че правния ефект на прехвърлянето по Договор за прехвърляне на вземания /цесия/ от 27.03.2021г. е настъпил на 03.04.2021г./л.12 –л.13 от делото/

По молба на „К. БГ” АД /с предходно търговско наименование „С.Г.Г.“/, въз основа на изпълнителния лист от 12.01.2010г. издаден по ч.гр.д. № 14/2010г. на РС Ловеч, срещу ответника В. Б. Р. е образувано изп. дело № 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ. /съобщение за образувано и.д. на л.17/

Ответникът В. Р. е уведомен за цесията, както и за образуваното изпълнително дело № 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ с уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД, съобщение за образувано изп. дело№ 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ, връчени по реда на 18, ал.5 от ЗЧСИ на 14.11.2021г./л.15, л.16 и л.17 от делото/

На 04.01.2021г. е сключен договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледне, обективизиран в нотариален акт № 163, том I, рег.№1900, нот.д.№ 141 /2021г. на В. В. -нотариус с район на действие района на

СРС, с рег. № 268 от НК, по силата на който ответникът В. Б. Р. и съпругата му С. Ш. Р. прехвърлили на В. В. Р. недвижим имот придобит в режим на съпругеска имуществена общност по време на брака им, представляващ: АПАРТАМЕНТ № 35, находящ се на 8/осми/ етаж в жилищна сграда блок "*****", в квартала "Борово", ж.к. "Красно село" в гр. София, състоящ се от две стаи, дневна, трапезария, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 120,02 кв. м. при съсед: север - двор, запад - коридор и стълбище, юг - коридор и стълбище, изток – двор, заснет като самостоятелен обект в сграда с идентификатор №60134.206.92.1.35 по КККР на гр.София, заедно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 35 с площ 5,58 кв.м. при съсед: север - двор, запад - мазе № 38, юг - мазе № 36 и коридор, изток - общо помещение, заедно с 1.671 % идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху държавно място от 153,88 кв. м., срещу задължението на приобретателя за издръжка и гледане на прехвърлителите, при запазване вещно право на ползване върху 1/2 ид. част от имота за прехвърлителя В. Б. Р./л.19- л.20 от делото/

По делото не е спорно, като се установява и от приетото Удостоверение за родствени връзки с изх.№РКС 22-1215/08.11.2022г. издадено от Столична община, р-н Красно село, че В. Б. Р. ЕГН ***** и В. Б. Р. ЕГН ***** са баща и син./л.93 от делото/

Видно от удостоверение изх.№ 69195 /10.11.2022г. издадено от ЧСИ М.П. рег.№851 от КЧСИ, че по изпълнителен лист от 12.01.2010г. издаден по ч.гр.д. №14/2010г. на РС Ловеч е образувано изп.д.№ 20218510400982 по описа му за 2021 години, със страни: вискател - „К. БГ” АД и длъжници - В. Б. Р. ЕГН ***** и „В.“ ООД ЕИК *****, като размерът на задължението към 10.11.2022г. възлиза на 2 801 014,12лв., от които главница 1 048 296,72лв., законна лихва 407 670,94лв. за периода 10.01.2019г. – 10.11.2022г., неолихвяеми вземания 1 275279, 53лв., такси по Тарифата към ЗЧСИ – 69 761,93лв. /л.81 от делото/

Други относими към предмета на спора доказателства не са ангажирани от страните.

*Така установената фактическа обстановка, сочи на следните **правни изводи:***

Допустимост: С оглед подържаните от ищеца в исковата молба твърдения за съществуващо в негова полза в качеството на цесионер /частен правоприменник на предходен кредитор/ съществува вземане срещу първия ответник и извършена в увреда на кредитора разпоредителна сделка между първия ответник и втория ответник, съдът намира предявения иск с правно основание чл.135, ал.1 ЗЗД за допустим. Със задължителните за съда указания по Тълкувателно решение № 2 от 26.03.2021г. по тълк.д. № 2/2019 г. на ОСГТК на ВКС бе прието, че цесионерът

притежава активна материалноправна легитимация за предявяване на иск по чл. 135, ал. 1 ЗЗД, ако увреждащата сделка или действие са извършени след като е възникнало вземането на първоначалния кредитор - цедента, но преди сключването на договора за прехвърляне на вземането. В мотивите на ТР № 2 от 26.03.2021г. е разяснено, че искът по чл. 135 ЗЗД съставлява част от общото обезпечение на кредиторите, уредено в чл. 133 ЗЗД, а съгласно чл. 99, ал. 2 ЗЗД "прехвърленото вземане преминава върху новия кредитор с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено противното". При съобразяване с дадените тълкувателни указания, съдът намира, че ищцовото дружество е активно легитимирано за предявяване на иск по чл. 135, ал. 1 ЗЗД, като правото на иск е надлежно упражнено.

По същество:

Предмет на конститутивния иск по чл. 135 от ЗЗД е потестативното субективно материално гражданско право на ищеца-кредитор да бъде обявена само спрямо него за недействителна правна сделка или друго правно или фактическо действие на ответника-длъжник, с които последният го уврежда. *За да възникне субективното потестативното право, съответно за да е основателен искът следва да се установят материалноправните предпоставки:* 1. ищецът да има качеството кредитор на ответника-длъжник, т. е. ищецът да е титуляр на друго субективно материално гражданско право, противопоставимо на ответника - длъжник; 2. извършеното от последния действие/сделка да увреждащо интереса на ищеца-кредитор, т. е. Действие, което да осуетява или да затруднява по някакъв начин упражняването на правата му спрямо ответника-длъжник; 3. длъжникът да е знаел за увреждането към момента на извършването на атакуваната сделка/действие. Когато тя е възмездна - и договарящото с него лице трябва да е знаело за увреждането; когато увреждащата сделка/действие е извършена преди възникване на вземането на ищеца-кредитор, е необходимо намерение (а не само знание) у ответниците за увреждането. Презумпция за знание е установена само по отношение на ограничен кръг трети лица - съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника - чл. 135, ал. 2 ЗЗД.

По първата предпоставка – *качество кредитор на ищеца:*

В настоящия случай от събраните неоспорени писмени доказателства се установи, че „Ю.Б.“ АД - праводател на ищеца е придобил качеството на кредитор по отношение на ответника В. Б. Р., като правопреемник на „А.Б. – Клон България“ КЧТ, като за вземането му е издаден изпълнителен лист на 12.01.2010г. от РС Ловеч на основание Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК по ч.гр.д. № 14/2010 г. на РС Ловеч - на основание документ по см. на чл.417, т.2 ГПК - извлечение от сметка по Договор за кредит №812 от 15.08. 2008г. и Анекс №1 /30.03.2009г.

От своя страна ищцовото „К. БГ“ АД със сключването на договор за цесия от 27.03.2020г. е придобило от „Ю.Б.“ АД вземането по изпълнителен лист на

12.01.2010г. издаден по ч.гр.д.№14/2010г. на Районен съд Ловеч. Ответникът В. Б. Р. е уведомен за цесията, както и за образуваното изпълнително дело № 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ с уведомление по чл.99, ал.3 от ЗЗД, съобщение за образувано изп. дело№ 20218510400982 по описа на ЧСИ М.П., рег. № 851 в КЧСИ, връчени по реда на 18, ал.5 от ЗЧСИ.

Установи се, че ищцовото дружество „К. БГ“ АД е придобило качеството кредитор спрямо ответника В. Б. Р. по силата на частно правоприемство, настъпило преди завеждане на иска. В мотивите на Тълкувателно решение № 2 от 26.03.2021г. по т.д. № 2/2019 г. на ОСГТК на ВКС е разяснено, че със сключването на договора за цесия не възниква ново вземане, а вече възникналото се придобива от друго, сменя титуляра си. Увреждащите сделка или действие имат този ефект спрямо "вземането", независимо от личността на кредитора. Ако са били увреждащи за първоначалния кредитор, рефлектирайки върху способността на длъжника да го удовлетвори с притежаваното имущество, сделката или действието ще бъдат увреждащи и за последващия.

Предвид изложеното качеството "кредитор" на ищеца по отношение на ответника В. Б. е обосновано с влязла в сила Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК издадена по ч.гр.д. № 14/2010г. на РС Ловеч, с която е разпоредено длъжниците В. Б. Р., „В.“ ООД, ЕИК ***** и И.А.П. да заплатят солидарно на „А.Б. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ КТЧ следните суми: 693 015,37 евро главница, 17 691,96 евро лихва за редовна главница, 10 432, 40 евро лихва за просрочена главница, по на основание документ по см. на чл.417, т.2 ГПК - извлечение от сметка по Договор за кредит №812 от 15.08. 2008г. и Анекс №1 /30.03.2009г.

По втората предпоставка - извършването на *действие, което уврежда* интересите на кредитора:

Увреждането представлява обективен факт, който не зависи нито от субективното отношение на длъжника, нито от преценката на кредитора, и същото е налице в случаите, когато се намалява възможността на кредитора да се удовлетвори от имуществото на длъжника, доколкото съобразно чл. 133 ЗЗД цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на кредиторите му.

По делото е установено, че с договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка, обективиран в нотариален акт № 163, том I, рег. № 1900, нот. дело № 141 от 2021г. на нотариус В. В., ответниците В. Р. и съпругата му С. Р. са прехвърлили на сина си В. В. собствения си недвижим имот – апартамент № 35, находящ се на 8 етаж в жилищна сграда блок *****", в квартала "Борово", ж.к. "Красно село" в гр. София, срещу поето от приобретателя задължение да гледа и издържа прехвърлителите.

Предвид изложеното сключвайки процесния договор ответникът В. Б. Р. е извършил разпореждане с имуществени права, като по този начин е намалил активите на имуществото си във вреда на кредитора по паричното вземане. Решаващият състав приема, че независимо, че сделката е възмездна, същата има увреждащ характер, защото всяко отчуждаване на имот обективно води до намаляване имуществото на длъжника и с това се затруднява удовлетворяването на кредитора. Доколкото не е доказано от ответника, че към момента на

предявяване на иска е разполагал с друго имущество, с което да гарантира вземането на кредитора, следва извода, че с извършените от длъжника правни действия в полза на низходящ се увреждат интересите на кредитора.

По третата предпоставка - *длъжникът да е знаел* за увреждането към момента на извършването на атакуваната сделка/ действие:

Решаващият съдебен състав намира, че са установени и субективните елементи от фактическия състав на иска по чл. 135, ал. 1 ЗЗД - знание за увреждането на кредитора, както за длъжника, така и за третото лице, с което той е договарял. Ответникът се явява солидарен длъжник по задължението предмет на Договор за кредит №812 от 15.08. 2008г. и Анекс №1 /30.03.2009г. за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д.№14/2010г. на РС Ловеч и предвид, че се е разпоредил със собствеността на притежаваните от него недвижими имоти след възникване на кредиторското вземане, същият е знаел за увреждането.

Знанието на лицето, с което длъжникът е договарял – ответникът В. В. Р. /син на В. Б. Р./, за увреждането на кредитора съгласно чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД, предвид възмездния характер на сделките, се основава на презумпцията на чл. 135, ал. 2 ЗЗД, *съгласно която знанието се предполага до доказване на противното, ако третото лице е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника*. В хода на процеса на настоящата инстанция ответниците не ангажирали доказателства оборващи презумпцията на чл. 135, ал. 2 ЗЗД.

Като взема предвид изложеното, решаващият състав на СГС намира, че в настоящия случай са установени всички елементи от фактическия състав на чл. 135, ал. 1 ЗЗД и предявеният иск е частично основателен и следва да се уважи, като процесния договор за прехвърляне на имот срещу издръжка и гледане се обяви за недействителен спрямо ищеца за $\frac{1}{2}$ идеална част от имота, с която се е разпоредил съпругът длъжник В. Б. Р..

Съгласно задължителните указания по т.1 от ТР № 5 от 29.12.2014г. по тълк.д.№ 5/2013г. на ОСГТК на ВКС, за личен дълг на единия съпруг разпоредителната сделка с имот, притежаван в режим на съпружеска имуществена общност, се обявява за относително недействителна по реда на чл. 135 ЗЗД за $\frac{1}{2}$ идеална част от имота. В мотивите на ТР № 5 от 29.12.2014г. е разяснено, че Павловият иск е облигационен, а не вещен иск. В правната доктрина изрично е посочено, че увреждащата сделка остава действителна за страните по нея (прехвърлител/и и приобретател). Сделката е недействителна, т.е. счита се за нестанала, само по отношение на кредитора-ищец. От това следва, че искът с правно основание чл. 135 ЗЗД няма вещноправно действие. При уважаването му, прехвърленото имущество не излиза от патримониума на приобретателя. При успешното провеждане на Павловия иск, кредиторът- ищец по паричното вземане получава възможността да насочи изпълнението за удовлетворяване на вземането си към прехвърленото имущество, независимо, че то е преминало в патримониума на трето лице. Предпоставка за провеждане на Павловия иск е вещта вече да е отчуждена. *След като вещта е отчуждена, съпружеската имуществена общност върху нея е била прекратена с настъпването на вещно-транслативното действие на разпореждането*. Собственик на имота е третото лице - приобретател. С уважаването на иска по чл. 135 ЗЗД, сделката си остава

действителна, имотът не се връща в патримониума на съпрузите и съпружеската имуществена общност върху него не се възстановява. Аргументите, обуславящи крайния извод, че по отношение на кредитора сделката е недействителна за 1/2 ид. част, а не за целия имот не са на плоскостта на вещното право и съпружеската имуществена общност, а на плоскостта на облигационното право и по-конкретно на активната и пасивната материалноправна легитимация на страните по иска и предмета на доказване в хипотезата, в която дългът е личен на единия от съпрузите.

Предвид изложеното предявения иск следва да бъде уважен до размер на $\frac{1}{2}$ идеална част за от имота, с която В. Б. Р. се е разпоредил, поради това, че дружеството - ищец е кредитор на личен дълг само на ответника В. Б. Р., и с оглед факта, че имотите - предмет на атакуваните сделки, са били собственост на В. Б. и С. Ш. при условията на съпружеска имуществена общност, при позоваване указанията по т. 1 на Тълкувателно решение № 5/2013 г. от 29.12.2014 г. по тълк. д. № 5/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

За останалата $\frac{1}{2}$ идеална част, с която се е разпоредила съпругата С. Р. искът с правно основание чл.135, ал.1 ЗЗД е неоснователен и следва да се отхвърли.

По отношение на **разноските**:

На основание чл. 78, ал.1 от ГПК на ищцовото дружество се следват разноски съобразно уважената част от иска в размер на 578, 10 лева, като общо сторените разноски възлизат на 1 156.15лв., за заплатена държавна такса.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, на всеки от ответниците В. Б. Р. и В. В. Р. се следват разноски съобразно отхвърлената част от по 1 900 лв., като общо сторените разноски на всеки от двамата възлизат на 3800лв., за заплатен адвокатски хонорар, съгласно представени списъци за разноски на л.98 и л.100 от делото.

На основание чл.78 ал.4 ГПК дружеството ищец дължи разноски в размер на 3 800лв. за ответника С. Ш., по отношение която производството е прекратено с определение №9995 от з.с.з. 11.10.2022г. постановено по делото.

Мотивиран от горното, Софийски градски съд, ГО, I-7 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН, на основание чл. 135, ал.1 ЗЗД спрямо ищеца „К. БГ“ АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** ***, по иск предявен срещу В. Б. Р. ЕГН ***** и В. Б. Р. ЕГН *****, двамата с адрес: гр. София, кв. "Борово", ж.к. "*****", договор

за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на ползване, обективиран в Нотариален акт № 163, том I, рег. № 1900, нот. дело № 141 от 2021 г. на нотариус В. В., № 268 в НК, район на действие СРС, по силата на който В. Б. Р. и С. Ш. Р. са прехвърлили на В. В. Р. своя собствен недвижим имот: АПАРТАМЕНТ № 35, находящ се на 8 етаж в жилищна сграда блок "*****", в квартала "Борово", ж.к. "Красно село" в гр. София, състоящ се от две стаи, дневна, трапезария, кухня и сервизни помещения, със застроена площ от 120,02 кв. м. при съсед: север - двор, запад - коридор и стълбище, юг - коридор и стълбище, изток - двор, заедно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 35 с площ 5,58 кв.м. при съсед: север - двор, запад - мазе № 38, юг - мазе № 36 и коридор, изток - общо помещение, заедно с 1.671 % идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху държавно място от 153,88 кв. м., за ½ /една втора/ ид. част от имота, с която се е разпоредил В. Б. Р., **като ОТХВЪРЛЯ** иска за обявяване за относително недействителен на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане със запазено право на ползване, обективиран в Нотариален акт № 163, том I, рег. № 1900, нот. дело № 141 от 2021 г. на нотариус В. В., № 268 в НК, до размера на ½ идеална част от имота, с която съпругата недлъжник С. Ш. Р. се е разпоредила.

ОСЪЖДА В. Б. Р. ЕГН *** и В. В. Р. ЕГН *******, двамата с адрес: гр. София, кв."Борово", ж.к. "*****", **да заплатят** на „К. БГ“ АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** ***** *на основание чл. 78, ал. 1 ГПК*, сумата **578, 10 лв.**, представляваща сторени разноси, в производството пред СГС, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА „К. БГ“ АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.София, ул.***** *****, **да заплати** на В. Б. Р. ЕГН ***** и В. В. Р. ЕГН ***** , двамата с адрес: гр. София, кв. "Борово", ж.к. "*****", *на основание чл. 78, ал. 3 ГПК*, сумата **от по 1 900 лв.**, на всеки от двамата, представляваща сторени разноси, в производството пред СГС, съразмерно на отхвърлената част от иска.

ОСЪЖДА „К. БГ“ АД ЕИК *****, **да заплати** на С. Ш. Р. *на основание чл. 78, ал. 4 ГПК*, сумата **3 800 лв.**, представляваща сторени разноси, в производството пред СГС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____